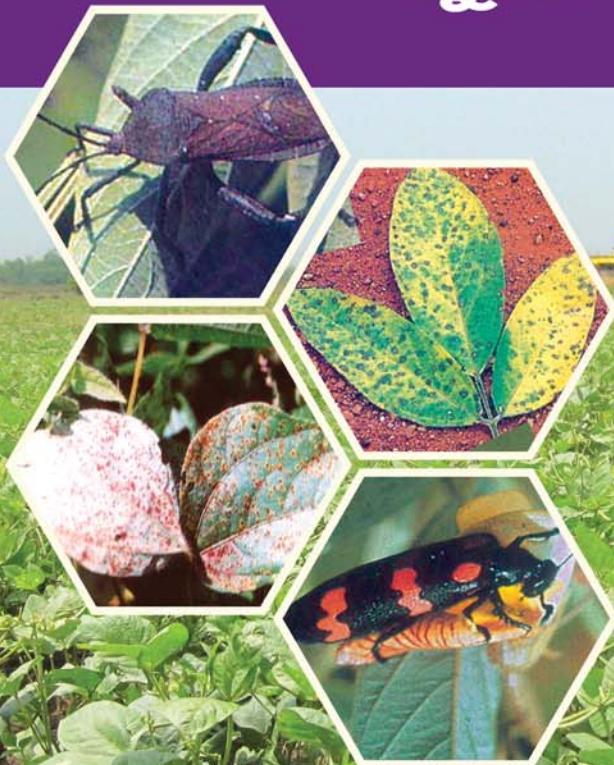

ଡାଲିଜାତୀୟ ଫସଲର ମୁଖ୍ୟ ରୋଗ ଓ ପୋକ

କୃଷି ଓ ଖାଦ୍ୟ ଉପାଦନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ
ଓଡ଼ିଶା, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଡାଲିଜାତୀୟ ଫଂସଲର ମୁଖ୍ୟ ରୋଗ ଓ ପୋକ

ଡାଲି ଆମ ଖାଦ୍ୟର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଉପାଦାନ। ଡାଲି ଚାଷ ପାଇଁ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରୋତ୍ସହିତ କରାଯାଉଛି। ଡାଲି ଫଂସଲ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଗୃହପାଳିତ ପଶୁଙ୍କୁ ପୁଣିସାର ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବା ସହିତ ମାଟିର ଉର୍ବରତା ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ। ତେଣୁ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଡାଲି ଚାଷ ପ୍ରତି ଆଶ୍ରମ ଦିନକୁ ଦିନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି। ମାତ୍ର ଓଡ଼ିଶାରେ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରାୟ ୨୧ ଲକ୍ଷ ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ବିଭିନ୍ନ କିସମର ଡାଲି ଜାତୀୟ ଫଂସଲ ଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ସେଥିରୁ ପ୍ରାୟ ୧୧ ଲକ୍ଷ ଟନ୍ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ। ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଡାଲି ଫଂସଲ ମଧ୍ୟରେ ମୁଗ ବିରି, ହରଡ଼, ବୁଟ, ମଟର, ଖେସାରୀ, ବରଗୁଡ଼ି, ସୋଇବିନ୍ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରଧାନ। ସର୍ବଭାରତୀୟ ସ୍ତରରେ ହେକ୍ଟର ପ୍ରତି ୪୮୮ କି.ଗ୍ରା. ଡାଲି ଅମଳ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଏହାର ପରିମାଣ ମାତ୍ର ୪୨୦ କି.ଗ୍ରା.। ଡାଲି ଜାତୀୟ ଫଂସଲ ଚାଷରେ କୃଷକମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଅବହେଳା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ଦେଖାଯାଏ। ବିଶେଷ କରି ଫଂସଲ ସୁରକ୍ଷା ଦିଗରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେଉ ନ ଥିବାରୁ ଅମଳ ବହୁ ପରିମାଣରେ ହ୍ରାସ ପାଏ। ପୋକ ରୋଗ ଆକୁମଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୃଷକମାନେ ସତର୍କ ରହିବା ସହିତ ଏହାର ଯଥାପଥ ପରିଚାଳନା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କଲେ ଅନ୍ୟନ୍ୟ ୨୦-୩୦% ଅମଳରେ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିବ।

ଏଠାରେ ବିଶେଷ କରି ମୁଗ/ବିରି ଓ ହରଡ଼ ଫଂସଲର ମୁଖ୍ୟ ରୋଗ ପୋକ ଓ ପରିଚାଳନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଲୋକପାତ କରାଯାଉଛି।

ମୁଗ / ବିରି ଫଂସଲରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ମୁଖ୍ୟ ରୋଗ ପୋକ ଗୁଡ଼ିକ ହେଲା-

ମୁଖ୍ୟ ପୋକ

କାଳିମୁଣ୍ଡିପୋକ

ଜଡ଼ ପୋକ

ଉକୁଣିଆ ପୋକ

ପତ୍ରତିଆଁ ପୋକ

ଧଳାମାଛି

ଛଞ୍ଚାଣ ପୋକ

ସଁବାଲୁଆ

ଛୁଇଁ ବିନ୍ଧା ପୋକ

ମୁଖ୍ୟ ରୋଗ

ପତ୍ରପୋଡ଼ା ରୋଗ

ପାଉଁଶିଆ ରୋଗ

ସାହେବୀ ରୋଗ

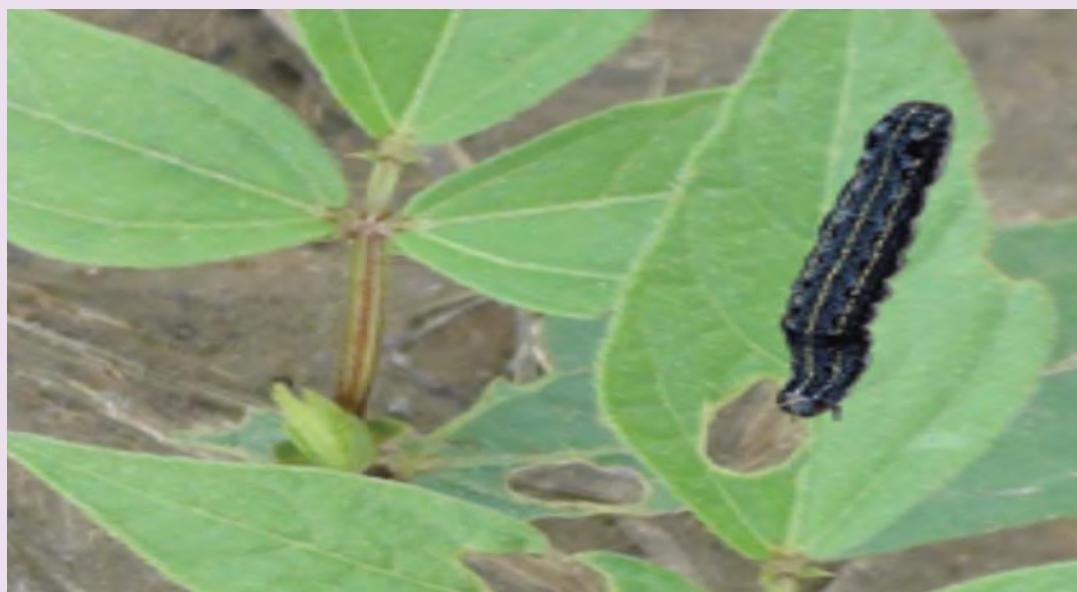
ମଞ୍ଜି ସଡ଼ା ଓ ତଳି ପଚା ରୋଗ

କଳଙ୍କି ରୋଗ

ମୁଗ / ବିରି ଫସଲର ମୁଖ୍ୟ ପୋକ

୧) କାଳିମୁଣ୍ଡି ପୋକ

ଏହି ପୋକମାନେ ମୁଗ/ବିରି ଫସଲର ପ୍ରଭୂତ କଷତି ଘଟାନ୍ତି । ମା'ପୋକ ଗଛରେ କୋମଳ ପଡ଼ି ଉପରେ ୪୦ ରୁ ୨୦୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଣ୍ଟା ଗୁଛୁ ଆକାରରେ ଦେଇ କେଶ ଦ୍ୱାରା ଆଛାଦିତ କରି ରଖେ । ଅଣ୍ଟାଗୁଡ଼ିକ ୨ ରୁ ୮ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଫୁଟି ଏଥରୁ କାଳିମୁଣ୍ଡିଆ ଶୂକମାନେ ବାହାରାନ୍ତି । ଶୂକ ଅବସ୍ଥାରେ ୧୦-୩୦ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହି କୋଷାରେ ପରିଣତ ହୁଅନ୍ତି । ଏହାର ଶୂକଗୁଡ଼ିକ ରାତ୍ରିରେ ସକ୍ରିୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଗୁଡ଼ିକ କଣା କରି ଖାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଦିନବେଳେ ଏମାନେ ଗଛର ମୂଳରେ କିମ୍ବା କିଆରୀରେ ଥୁବା ପାଟ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚିରହନ୍ତି । ଏମାନେ ବୟସ ବୃଦ୍ଧି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଦଳବନ୍ଦ ଭାବେ ଫସଲକୁ ଆକୁମଣ କରି ଫସଲକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଷ୍ଟ କରି ଦିଅନ୍ତି ।

୨) ଜଉପୋକ

ଏହା ଏକ ଶୋଷକ ଜାଡ଼ୀୟ ପୋକ । ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ କୀଟ ଓ ଅର୍ତ୍ତକମାନେ ଏକାଠି ମେଞ୍ଚା ମେଞ୍ଚା ହୋଇ ରହନ୍ତି ଏବଂ ପତ୍ର ତଳପାଖ ଫୁଲ ଓ ନରମ କାଣ୍ଡରୁ ରସ ଶୋଷି ଖାଆନ୍ତି । ଗଛ ଭଲଭାବେ ବଢ଼ି ନ ପାରି ରୁଗୁଡ଼ିଆ ହୋଇଯାଏ । ଗଛରେ ଏମାନଙ୍କ ମଳରେ ଏକ ପ୍ରକାର କଳା କବକ ମାଡ଼ିଯାଇ ଖାଦ୍ୟ ରନ୍ଧନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଫୁଲ ଝଡ଼ି ଯାଏ, ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଲୋଚାକୋଚା ହୁଏ ଓ ଗଛ ବଡ଼େ ନାହିଁ ।

୩) ଉକୁଣିଆ ପୋକ

ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଜାତିର ଉକୁଣିଆ ପୋକ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି । ଏମାନେ ବହୁଭକ୍ଷୀଜାଡ଼ୀୟ, ଦେଖିବାକୁ ଖୁବ୍ ଛୋଟ, ନରମ ଏବଂ ଡେଣାଗୁଡ଼ିକ ଖାଲେରୀୟୁକ୍ତ । ମୋତାପତ୍ର ଓ ଫୁଲ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚି ରହୁଥିବାରୁ ଏହା ସହଜରେ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଅର୍ତ୍ତକ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ପୋକ ପତ୍ରକୁ କୋରି ରସ ଶୋଷଣ କରନ୍ତି । ପତ୍ରର ତଳ ପଟେ ଧଳାଦାଗମାନ ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ କଞ୍ଚଳ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଲୋଚାକୋଚା ହୋଇଯାଏ । ଅତ୍ୟଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଆକ୍ରମଣ ହେଲେ ଭୂତାଣୁ ଜନିତ ଅଗ୍ରମୁକୁଳ ପୋଡ଼ା ରୋଗ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଗଛ ରୁଗୁଡ଼ିଆ ହୋଇଯାଏ ।

୪) ଧଳାମାଛି

ଏହା ପଡ଼ି ଉପରେ ଚକଖତି
ଗୁଣ୍ଡ ପଡ଼ିଥିବା ଭଲି ଦେଖାଯାଏ ।
ଉଳପତ୍ରକୁ ସାମାନ୍ୟ ହଲାଇ ଦେଲେ ଏମାନେ
ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ପଡ଼ର ତଳ ଭାଗରେ
ଦେଖାଯାନ୍ତି । ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଗଲେ ଉପର ପଡ଼କୁ
ମଧ୍ୟ ଚାଲି ଆସନ୍ତି । ପଡ଼ରୁ ରସ ଶୋଷଣ
କରିବା ଦ୍ୱାରା ପଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ପୋଡ଼ିଗଲା ଭଲି
ଦେଖାଯାଏ । ଏମାନେ ସାହେବୀ ରୋଗର
ବାହକ ।

୫) ପଡ଼ତ୍ତିଆଁ ପୋକ

ପ୍ରାସ୍ତ ବନ୍ଦେ ପୋକ ହଳଦିଆ
ସବୁଜ ରଙ୍ଗର, ପ୍ରାୟ ୩ ମି.ମି. ଲମ୍ବ,
ପିଙ୍କା ସବୁଜ ତେଣାୟୁକ୍ତ, ପଛପଟ ସାମାନ୍ୟ
ଧୂସର ରଙ୍ଗ । ଏମାନେ ପଡ଼ର ତଳଭାଗରେ
ବସନ୍ତ ଓ ପଡ଼ରୁ ରସ ଶୋଷି ନିଅନ୍ତି ।
କାହିଁଲାଇ ଗଛର ପଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ଶେତା ପଡ଼ିଯାଏ ।
ଏହି ପୋକ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଦେଖାଗଲେ
ପଡ଼ର ଧାର ହଳଦିଆ ପଡ଼ିଯାଏ ଓ କ୍ରମଶଃ
ପଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ପୋଡ଼ିଗଲା ପରି ଦେଖାଯାଏ ।
କାଟ ଆକ୍ରମଣ ଯୋଗୁଁ ପଡ଼ି ଅଗ୍ରଭାଗ
ଧାରରେ ‘V’ ଆକାରର ହଳଦିଆ ଦାଗ
ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ପୋକ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ
ମଧୁଶିଶିର ସୃଷ୍ଟିହୋଇ ଗଛର ଖାଦ୍ୟ
ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ।

୭) ଛୁଇବିନ୍ଦା ପୋକ

ଏହି ପୋକର ଶୂକ ଅବସ୍ଥା ମୁଗ ଓ ବିରି ପରସଲର ପ୍ରତ୍ଯେତ କ୍ଷତି କରିଥାଏ । ଛୋଟ ଶୂକ ଗୁଡ଼ିକ ଗାଡ଼ ସବୁଜ ରଙ୍ଗର ଓ ବଡ଼ଶୂକଗୁଡ଼ିକ ପିଂକା ସବୁଜ ବାଦାମୀ ରଙ୍ଗର । ସଦ୍ୟଜନ୍ମିତ ଶୂକଗୁଡ଼ିକ ଦଳବନ୍ଧ ଭାବରେ ପଡ଼ର ସବୁଜ ଅଂଶ କୋରି ଖାଇବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଛୁଇଁକୁ ମଧ୍ୟ କଣା କରି ଖାଇଥାଆନ୍ତି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବସ୍ଥାରେ ପୋକ ଏକୁଚିଆ ରାତିରେ ପଡ଼ି ଓ ଛୁଇଁ ଖାଆନ୍ତି ଏବଂ ଦିନରେ ଗଛ ମୂଳରେ ମାଟିରେ ଲୁଚି ରହିଥାନ୍ତି । ଶୂକଗୁଡ଼ିକ ଖାଦ୍ୟ ଅନେକଣରେ ଗୋଟିଏ କ୍ଷେତରୁ ଅନ୍ୟ କ୍ଷେତରକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି ।

୮) ଛଞ୍ଚାଣ ପୋକ

ପୂର୍ଣ୍ଣାଂକ କୀଟ ଏକ ଗାଡ଼ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର ସବଳ ପ୍ରଜାପତି ଏବଂ ଏହାର ଡେଣା ଗୁଡ଼ିକ ସରୁ ଓ ଲମ୍ବାଳିଆ । ଶୂକ ଦେଖିବାକୁ ଉଷ୍ଣତ ହଳଦିଆ । ଏହାର ଲମ୍ବ ଏସେ.ମି. ଓ ପ୍ରସ୍ତର ଏସେ.ମି. ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଶରୀର ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ପିଠି ପଟରେ ଓ ମଳ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ କଣ୍ଠାପରି ଶିଙ୍ଗ ଥାଏ । ଶୂକମାନେ ଗଛର ପଡ଼କୁ ଅତି ଶିଘ୍ର ଖାଇ ପଡ଼ଶୁନ୍ୟ କରିଦିଅନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ଆକାରର ଶୂକ ଦିନବେଳା କିଆରୀରେ ପଡ଼ି ଖାଇ ଗଛମୂଳରେ ମଳତ୍ୟାଗ କରିଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ।

୮) ସଁବାଳୁଆ

ଖରିପ୍ ରତ୍ନରେ ଲାଲ ସଁବାଳୁଆ ଓ ରବି ରତ୍ନରେ ବିହାରୀ ସଁବାଳୁଆ ବେଳେବେଳେ ମୁଗ ବିରି ଫଳକୁ ଆକୁମଣ କରିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଲାଲ ସଁବାଳୁଆର ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ପ୍ରଜାପତି ଖୁବ୍ ସବଳ ଓ ଏହାର ଧଳା ଡେଣାଗୁଡ଼ିକରେ କଳା ଚିହ୍ନ ଥାଏ । ବକ୍ଷ ଓ ଉଦର ଉଚ୍ଛଳ ଓ ଲାଲ ରଙ୍ଗର ହୋଇଥାଏ । ବିହାରୀ ସଁବାଳୁଆର ମଞ୍ଚକ ବକ୍ଷ ଓ ଶରୀରର ତଳପାଖ ଫିକା ହଳଦିଆ ଦେଖାଯାଏ । ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୃକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତ ଶୂକର ରଙ୍ଗ ନାରଙ୍ଗୀ । ଶୂକର ମୁଣ୍ଡ ଓ ପୁଲ୍ଲଭାଗ କଳା ଦେଖାଯାଏ । ସଁବାଳୁଆ ମୁଗବିରି ଫଳକୁ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଖାଇଯାଇ ଗଛକୁ ପଡ଼ ଶୂନ୍ୟ କରିଦିଅଛି । ବିହାରୀ ସଁବାଳୁଆର ଶୂକମାନେ ପ୍ରଥମେ ଏକାଠି ହୋଇ ପଡ଼ର ସବୁଜ ଅଂଶ କୋରି ଖାଆନ୍ତି । ପରେ ଏମାନେ ଦଳବଢ଼ ଭାବେ କିଆରୀରୁ କିଆରୀ ମାଡ଼ିଯାଇ ଗଛର ପଡ଼କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଖାଇ ଲଣ୍ଠା କରିଦିଅଛି ।

ମୁଗ / ବିରି ଫଳର ମୁଖ୍ୟ ରୋଗ

୧) ପାଉଁଶିଆ ରୋଗ

ଏହି ରୋଗ “ଏରିସିପେ ପଲିଗୋନି” ନାମକ କବକ ଦ୍ୱାରା ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ରୋଗ ହେଲେ ପଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ଧଳା ଓ ପାଉଁଶିଆ ରଙ୍ଗ ଦେଖାଯାଏ । ଅଧିକ ସଂକ୍ରମିତ ହେଲେ ଗଛର ପଡ଼ ଝଡ଼ିଯାଏ ଓ ଫଳ ବଢ଼ିପାରେ ନାହିଁ ।

୨) ପଡ଼ୁଗୋଡ଼ ରୋଗ

ଏହି ରୋଗ ଗଛର ଯେକୌଣସି ଅବସ୍ଥାରେ କଅଁଳ ଅଂଶକୁ ସଂକ୍ରମିତ କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ପଡ଼ି ଓ ଫଳକୁ ଏହା ବିଶେଷ ଭାବରେ ସଂକ୍ରମିତ କରିଥାଏ । ପଡ଼ି ବା ଫଳରେ ଗୋଲାକାର କଳା, ସଙ୍କୁଚିତ, ନାଲି ବା କମଳା ଧାର ବିଶିଷ୍ଟ ଦାଗ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ସଂକ୍ରମିତ ହେଲେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଅଂଶ ଶୁଣୁ ଝଢ଼ି ପଡ଼େ ।

୩) ସାହେବୀ ରୋଗ

ଏହା ଏକ ଭୂତାଣ୍ଣ ଜନିତ ରୋଗ । ଏହି ରୋଗ ପ୍ରଥମେ କଅଁଳ ପଡ଼ରେ ହଳଦିଆ ଦାଗ ଆକାରରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । କ୍ରମେ କ୍ରମେ ହଳଦିଆ ଅଂଶ ବଢ଼ି ପରିଶେଷରେ କେତେକ କଅଁଳିଆ ଅଂଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ହଳଦିଆ ହୋଇଥାଏ । ରୁଗଣ ଗଛଗୁଡ଼ିକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବସ୍ଥାରେ ବଢ଼ି କମ ସଂଖ୍ୟକ ଫୁଲ ଓ ଫଳ ଧାରଣ କରେ । ଫଳଗୁଡ଼ିକ ଛୋଟ ହୋଇଥାଏ ଓ ପ୍ରାୟତଃ ଅପରିପକ୍ଵ ରହେ । ଯଦି ଫଳରେ ମଞ୍ଜି ହୁଏ, ମଞ୍ଜିଗୁଡ଼ିକ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଛୋଟ ହୋଇଥାଏ । ଆକ୍ରାନ୍ତ ପଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣୁଯାଏ । ଧଳାମାଛି ଏହି ରୋଗର ବାହକ ।

୪) ମଞ୍ଜିସତ୍ତା ଓ ତଳିପରୁ ରୋଗ

ଏହି ରୋଗ ସାଧାରଣତଃ କର୍ଷାଦିନେ ମାଟିରେ ଅଧିକ ଜଳୀୟଅଂଶ ଥିବାବେଳେ ଦେଖାଯାଏ । ରୋଗର କବକ ବିହନବାହୀ ଅଟନ୍ତି । ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ବିହନରୁ ଗଜା ବାହାରେ ନାହିଁ ଓ ବିହନ ସହିତ ଏହାର ସନ୍ତ୍ଵିକଟ ମୃତ୍ତିକାରେ ମଧ୍ୟ କବକ ଜାଲ ଦେଖାଯାଏ । ଗଜା ହେବା ପରେ ତଳିଗୁଡ଼ିକ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ ଫୀକା ପଡ଼ିଯାଇ ରୁଗୁଡ଼ିଆ ହୋଇଯାଏ । ଲମ୍ବାଲିଆ ପାଣିପଚା ଓ ବାଦାମୀ ବର୍ଣ୍ଣର ଦାଗ ଥିବା ଯୋଗୁ କାଣ୍ଠର ଆକ୍ରାନ୍ତ ଅଂଶଟି ଶୁଖ୍ର ସରୁ ହୋଇଯାଏ । ରୋଗଣା ଗଛ ଏହି ଠାରୁ ନଲ୍ଲ ପଡ଼େ ଓ ତିନି ଚାରି ଦିନରେ ଶୁଣି ମରିଯାଏ ।

୫) କଳଙ୍କି ରୋଗ

ପ୍ରଥମେ ପୁରୁଣା ପଡ଼ୁ ଉପରେ ନାଲି ମିଶା ବାଦାମୀ ରଙ୍ଗର କଳଙ୍କି ଦାଗ ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ଦାଗଗୁଡ଼ିକ ଗୋଲାକାର ଓ ମଧ୍ୟମ ଆକାରର ହୋଇଥାଏ । କ୍ରମଶଃ ପଡ଼ୁ ଫଳକର ବହୁ ଭାଗ କଳଙ୍କି ଦାଗ ଦ୍ୱାରା ଆଛାଦିତ ହୋଇଯାଏ । ଦାଗ ମଧ୍ୟରେ ବହୁ ପରିମାଣରେ କଳଙ୍କି ରେଣ୍ଟୁପୁଞ୍ଜ ରହିଥାଏ । ଆକ୍ରାନ୍ତ ପଡ଼ୁ ହଳଦିଆ ପଡ଼ିଯାଇ ଗଛର ଫୁଲ୍ ପଡ଼େ

ଓ ଅତ୍ୟଧିକ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଗଛ ଅମଳ ପୂର୍ବରୁ ଶୁଖ୍ର ଯାଏ ଏବଂ ଏଥରେ ଛୁଲ୍ଲ ଧରେନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଗଛରେ ପଡ଼ୁଛିତା ରୋଗ ସହିତ କଳଙ୍କି ରୋଗ ମଧ୍ୟ ମିଶିଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ହରଡ଼ ଫସଲର ମୁଖ୍ୟ ପୋକ

୧) ଛୁଇଁବିନ୍ଦା ପୋକ

ହେଲିକୋର୍ପୀ ସମେତ

ଏ ପ୍ରକାରର ଅଧିକ ପୋକ ହରଡ଼ ଫସଲର ଛୁଇଁକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥାଆନ୍ତି । ହେଲିକୋର୍ପୀ ହରଡ଼ ଫସଲର ବିଶେଷ କ୍ଷତି କରିଥାଏ । ଏହାର ମାତ୍ରପୋକ ସାଧାରଣତଃ ପତ୍ରର ଉପରିଭାଗ, ଫୁଲ, ଫଳ ଓ କାଣ୍ଡରେ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଧଳା ଅଣ୍ଟା ଦେଇଥାଏ । ଅଣ୍ଟାରୁ ବାହାରିଥିବା କ୍ଷୁଦ୍ର ଶୂଙ୍କ ପ୍ରଥମେ ଗଛର ସବୁଜ ଅଂଶ କେରି ଖାଇଥାଏ । ଶୂଙ୍କ ଶାଖା ପଡ଼ିଗୁଡ଼ିକର ବଡ଼ ଶିରାଗୁଡ଼ିକୁ ଛାତି ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶକୁ ଖାଇଦେଇଥାଏ । ଫଳରୁ ବଢ଼ୁଥିବା ମଞ୍ଜିକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଖାଇଦିଏ । ପୂର୍ଣ୍ଣବର୍ଦ୍ଧିତ ଶୂଙ୍କ ଦେଖିବାକୁ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ଯଥା- ହଳଦିଆ, ସବୁଜ, ଭକ୍ଷତ, ନାଲି, କମଳା, ମାଟିଆ ଓ କଳା । ଏହାର ଶରୀରର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଧଳା ଓ କଳା ଗାରମାନ ଥାଏ । ଶୂଙ୍କ ମାଟିତଳେ କିମ୍ବା ଗଛର ଶୁଖଲା ପଡ଼ରେ କୋଷା ଅବସ୍ଥା ସମାପ୍ତ କରେ । ଏହି ପୋକର ଆକ୍ରମଣ ଯୋଗୁ ବେଳେ ବେଳେ ୩୦ ରୁ ୯୦ ଶତାଂଶ ଯାଏ ଛୁଇଁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ମଧ୍ୟମ ଅବଧୂର ହରଡ଼ କିସମ ଏ ପୋକ ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଭାବେ କ୍ଷତିଗ୍ରହ ହୋଇଥାଏ ।

୨) ଉକୁଣିଆ ପୋକ

ଏମାନେ କଥ୍ରିଆ
ଅଗ ପଡ଼ ଓ ଫୁଲକୁ ଆକ୍ରମଣ
କରିଥାନ୍ତି । ଫୁଲ ଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣି ଝଡ଼ି
ଯାଏ । ଆକ୍ରାନ୍ତ ଅଗପଡ଼ ଗୁଡ଼ିକ
କଳା ପଡ଼ିଯାଏ ।

୩) ଛୁଇଁ ଶୋଷକ ପୋକ

“କ୍ରୁଅଗ୍ରା ଲାଗିବୋସା” ଓ “ରିପଟୋରଟେସ ପେଡେପ୍ଟୀସ” ନାମକ ଦୁଇଟି ମୁଖ୍ୟ ଶୋଷକ ପୋକ ହରତ୍ତ ଫଂସଳକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥାନ୍ତି । ଏମାନେ ଫଂଳ ଉପରେ ବା କଞ୍ଚିକିଆ ଅଂଶରେ ମେଞ୍ଚାରେ ଧାଡ଼ି କରି ଅଣ୍ଟା ଦେଇଥାନ୍ତି । ଅଣ୍ଟାରୁ ବାହାରୁଥିବା ଅର୍ଡକ କେବଳ କଞ୍ଚିଲ ଛୁଇଁ ମଞ୍ଜିରୁ ରସ ଶୋଷି ଖାଆନ୍ତି । ଫଂଳରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଛୁଇଁର ମଞ୍ଜି ଲୋଚା କୋଚା ହୋଇ ଶୁଣ୍ଟିଯାଏ । ତାହା ଖାଦ୍ୟ ଅନୁପଯୋଗୀ ହେବା ସହିତ ସେଥିରୁ ଗଛ ମଧ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ । ଛୋଟ ଓ ବଡ଼ପୋକ ଅନେକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଫଂଳ ଉପରେ ଲାଗି ରହି ରସ ଶୋଷି ଖାଆନ୍ତି ।

୪) ଜଉ ପୋକ

ବେଳେ ବେଳେ ଅନୁକୂଳ ପାଗ ରହିଲେ ଫୁଲ କଞ୍ଚିକିଆ ଫଂଳ, ଅଗପତ୍ର ଇତ୍ୟାଦିରେ ଶହ ଶହ ସଂଖ୍ୟାରେ କଳା ରଙ୍ଗର ଜଉପୋକ ମେଞ୍ଚ ମେଞ୍ଚ ହୋଇ ଲାଗିଥାନ୍ତି । ଏମାନେ ସେହିସବୁ ପ୍ଲାନରୁ ପ୍ରଚୁର ରସ ଶୋଷି ନିଅନ୍ତି ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣ୍ଟିଯାଏ । ଆକ୍ରାନ୍ତ ପଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ମୋଡ଼ି ହୋଇଯାଏ । ଅଧିକ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ ଗଛ ଖାଉଁଲି ମରିଯାଏ ।

୪) କାଟି ପୋକ

ଏହି ପୋକର ଉତ୍ତମ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ଓ ଛୁଆ ପୋକ ସାଧାରଣତଃ କାଣ୍ଡରୁ ରସ ଶୋଷଣ କରି ଖାଇଥାନ୍ତି । ବେଳେ ବେଳେ ପଡ଼ରୁ ମଧ୍ୟ ରସ ଶୋଷଣ କରିବା ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ପୋକମାନେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଲାନରେ ମେଆ ମେଆ ହୋଇ ଲାଗିଥାନ୍ତି । ଛୁଆ ପୋକ ଗୁଡ଼ିକ ଗତିଶୀଳ କିନ୍ତୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ପୋକ ଗୋଟିଏ ସ୍ଲାନରେ ଟିକିର ରହି ରସ ଶୋଷଣ କରିଥାଏ ।

୫) ଶୋଷକ ଗାଇ

ଏମାନେ ଶୋଷକ ପୋକ । ଫଳ ଧରିବା ସମୟରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ଲାଗିଥାନ୍ତି । ଏହି ପୋକର ମୁଣ୍ଡରେ ଗାଇ ଶିଙ୍ଗ ଭଳି ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ଥାଏ । ଏହି ପୋକର ଅର୍ଦ୍ଦକ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ କୀଟ ଫଳରୁ ଓ ଅଗ ଡାଳରୁ ରସ ଶୋଷି ଖାଇଥାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଳ ଉପରେ ଏକପ୍ରକାରର କଳା ପିଞ୍ଜି ମାଡ଼ି ଯାଏ । ଫଳରେ ଗଛର ଅଗ କଳା ଦେଖାଯାଏ ।

୬) ପଡ଼ୁଛନ୍ଦା ପୋକ

ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ କୀଟଟି କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ବାଦାମୀ ରଙ୍ଗର । ଏହା କଅଁଳିଆ ପଡ଼ ଉପରେ ଅଣ୍ଟା ଦେଇଥାଏ । ଶୁକ ନିଜ ଲାଳରେ ତିଆରି ସୂତା ସାହାଯ୍ୟରେ ପଡ଼କୁ ମୋଡ଼ି ବା ଦୁଇ ତିନୋଟି ପଡ଼କୁ ଏକାଠି ଛନ୍ଦି ତାହା ମଧ୍ୟରେ ରହି ନରମ ତନ୍ଦୁଗୁଡ଼ିକୁ ଖାଇଯାଏ । ପଡ଼ଗୁଡ଼ିକୁ ଏକାଠି ଛନ୍ଦିଦେବା ଫଳରେ ଓ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ପୋକ ଖାଇବା ଫଳରେ ମୁଖ୍ୟ ଶାଖା ଗୁଡ଼ିକ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ । ଗଛର ବୃଦ୍ଧି ବାଧାପ୍ରାୟ ହୁଏ । ଏହା ଚାରା ଗଛରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଗଛରେ ଫୁଲ ଫଳ ଧରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆକ୍ରମଣ କରିଥାଏ । ଫଳକ୍ଷି ଅବସ୍ଥାରେ ଶୁକ ଫୁଲ, କଢ଼ ଓ କଅଁଳ ଫଳକୁ ବାନ୍ଧି ଖାଇଥାଏ ।

୮) ଛୁଇଁ ମାଛି

ମେଲାନାଗ୍ରୋମାଇଜା ଅବଚୁସା
ନାମକ ଛୁଇଁ ମାଛିଟି ଦେଖିବାକୁ ଅତି ଛୋଟ
ଓ କଳାଇଙ୍ଗର । ଅକ୍ଷୋବର ମାସ ୧୦ରୁ
ଜାନୁଆରୀ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ହରତ୍ତ ଫଂସଲକୁ
ଆକ୍ରାନ୍ତ କରି ନଷ୍ଟ କରିଥାଏ । ମାଆ ମାଛି
କଞ୍ଚଳ ଫଳର ଚୋପା କଣା କରି ତା ମଧ୍ୟରେ
ଅଣ୍ଟା ଦିଏ ଓ ସେଥିରୁ ଶୂକ ବାହାରି କେବଳ
ମଞ୍ଜିକୁ ଖାଇ ନଷ୍ଟ କରେ । ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ଶୂକ ଛୁଇଁ
ମଧ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ ମଞ୍ଜି ବାହାରେ କୋଷା ବାନ୍ଦେ ।
ଆକ୍ରାନ୍ତ ଛୁଇଁ ଉପରେ କଣା ଦିଶେ ଓ ଖୋଲି
ଦେଲେ ତା ଭିତରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ମଞ୍ଜି ସହ
ପୋକର ନାଲି କୋଷା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।
ପଣ୍ଡିମ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏହାର ପ୍ରାଦୁର୍ବାବ ଅଧିକ
ଓ ପ୍ରାୟ ୩୦ ଶତାଂଶ ଛୁଇଁ ଏ ପୋକ ଦ୍ୱାରା
ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

୯) ବାଘୁଆ ପୋକ

ଏହାକୁ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ବିଲ୍ଲର
ପୋକ ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି । ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ପୋକଟିର
ଦେହ କଠିନ ଓ କଳା ରଙ୍ଗର । ଏହାର ଡେଣା
ଉପରେ କଳା ଓ ନାଲି ରଙ୍ଗର ପଚିଥାଏ ।
ପୋକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ଫଂସଲର ଫୁଲ
ଓ କଢ଼ି ଖାଇଦେବା ଫଳରେ ସେଥିରୁ ଆଉ
ଛୁଇଁ ହୁଏ ନାହିଁ ଓ ଅମଳ ହାସ ଘଟିଥାଏ ।
ପାହାଡ଼ିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହାର ପ୍ରାଦୁର୍ବାବ
ଅଧିକ ଓ ଫୁଲ ହେବା ସମୟତକ ଏହା
ଫଂସଲର ବିଶେଷ କ୍ଷତି କରିଥାଏ ।

ହରଡ଼ ଫଂସଲର ମୁଖ୍ୟ ରୋଗ

୧) ଝାଉଁଳା ରୋଗ

ହରଡ଼ ଫଂସଲର ଏହା ଏକ ମୁଖ୍ୟ ରୋଗ ଏବଂ ଏହା ମୃତ୍ତିକାବାହୀ ପିଣ୍ଡି ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ । ଗଛ ମୂଳରୁ ଉପରକୁ ପାଟଳ ରଙ୍ଗର ଚିହ୍ନ ଦେଖାଯିବା ରୋଗର ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକାଶ କରେ । ଗଛ ୪ ରୁ ୭ ସପ୍ତାହ ହେବା ବେଳକୁ ପାଣ୍ଡୁରା ପଡ଼ିଯାଇ ଧିରେ ଧିରେ ଝାଉଁଳି ଶେଷରେ ସମ୍ମୂର୍ଣ୍ଣ ଝାଉଁଳି ଯାଏ । ଛୁଇଁ ୩ ଓ ଫୁଲ ଅବସ୍ଥାରେ ରୋଗ ଆକ୍ରମଣ ଅଧିକ ହୋଇ କିଆରାରେ ମଳାକୁ ମଳା ଗଛ ଝାଉଁଳି ମରିଯାଏ । ଗଛର ତଳ ଭାଗରେ ଥୁବା ଶାଖାର ପଡ଼ୁ ହଳଦିଆ ପଡ଼ିଯାଏ ଓ ଶୁଣି ଯାଏ ।

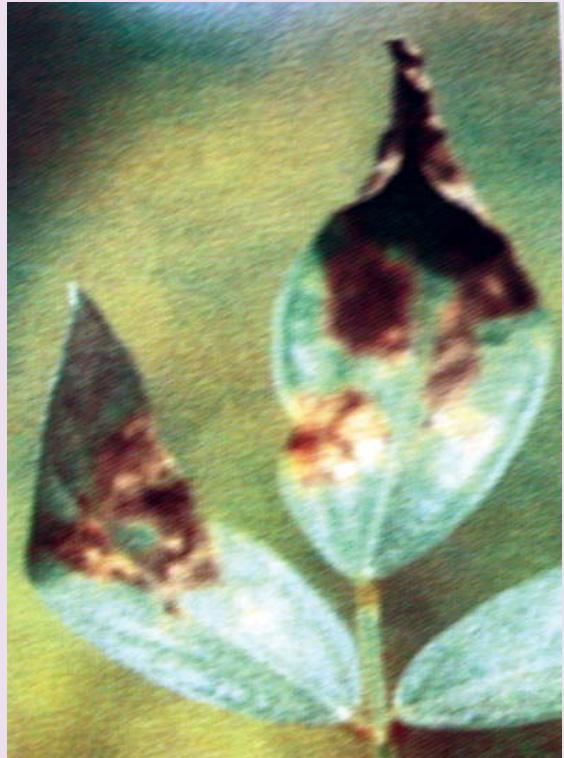
୨) ପଡ଼୍ରୁଚିତା ରୋଗ

ଆଦ୍ର୍ ଓ ଅଧିକ ଉତ୍ତାପ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ହରଡ଼ ଫଂସଲର ଏହି ରୋଗ ବିଶେଷ ଭାବେ ଦେଖାଯାଏ । ପ୍ରଥମେ ୧.୨ମି.ମି. ବ୍ୟାସ ବିଶିଷ୍ଟ ବାଦାମୀ ଓ ପାଣ୍ଡୁରା ଚିହ୍ନ ଗଛର ତଳ ପଡ଼ିଗୁଡ଼ିକରେ ଦେଖାଯାଏ । ଏହା ପରେ ଏହି ପାଣ୍ଡୁରା ଚିହ୍ନ କୋଣାକାର ଦେଖାଯାଏ ଓ ପରସ୍ପର ମିଶି ବଡ଼ ବଡ଼ ଚିହ୍ନରେ ପରିଣତ ହୁଏ । ଏହି ଚିହ୍ନର ୪ଧାର ଉଦ୍ଧଳ ଓ ହଳଦିଆ ଦେଖାଯାଏ ଓ ଏହା ଯାଦୁରା ପଡ଼ିଯାଏ । ଆକ୍ରମଣ ପତ୍ର ଅବେଳରେ ଗଛରୁ ଝଡ଼ିପଡ଼େ ।

୩) ପଡ଼ିପୋଡ଼ା ରୋଗ

ଫେଲରେ ସର୍ବଦା ଜଳ ଜମି ରହିଲେ ଏହି ରୋଗ ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ରୋଗ ଉଭୟ ଖାଲୁଆ ଜମିର ଖାଲୁଆ ଅଂଶରେ ପଡ଼ି ଓ କାଣ୍ଡକୁ ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ପଡ଼ିଉପରେ ଅନିୟମିତ ପୋଡ଼ା ଦାଗ ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ଧୀରେ ଧୀରେ ପଡ଼ି ପୋଡ଼ିଯାଏ । ମାତି ଉପରକୁ ଥିବା କାଣ୍ଡରେ ଧୂସର ରଙ୍ଗର ବଡ଼ ବଡ଼ ପୋଡ଼ା ଦାଗ ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ କାଣ୍ଡ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ । ଅମଳ ହେବା ପରେ ଗଛର ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ମୂଳି ଓ ଡାଳପଡ଼ି ଅଳିଆରେ କବକ ବଞ୍ଚି ରହି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଫେଲକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରେ । ସାଥେ କିସମରେ ଏହି ରୋଗର ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ଅଧିକ ।

୪) ବନ୍ଧ୍ୟା ରୋଗ

ଏହା ଏକ ଭୂତାଣ୍ଣ ଜନିତ ରୋଗ । ଏହା ଅଷ୍ଟପଦୀ ଦ୍ୱାରା ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ପବନ ବହୁଥିବା ଦିଗରେ ଏହି ରୋଗ ଦେଖାଯାଏ । ଆକ୍ରାନ୍ତ ଗଛ ଭଲ ବଡ଼ ନପାରି ରୁଗୁଡ଼ିଆ ପଡ଼ିଯାଏ । ପଡ଼ି ଫିକା ସବୁଜ ହୁଏ । ଗଛ ଗୁଛ ଆକାର ଧାରଣ କରେ । ଏଥିରେ ଫୁଲ ଓ ଛୁଲଁ ଆସେ ନାହିଁ । ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ଗଛର ପଡ଼ି ଉପରେ ଫିକା ବା ଗାଡ଼ ସବୁଜ ରଙ୍ଗର ଛିର ସବୁ ଦେଖାଯାଏ ।

ଅନୁମୋଦିତ ରାସାୟନିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ (ପୋକ)

ପୋକର ନାମ	ରାସାୟନିକ ଜୀବନାଶକ	ମାତ୍ରା (ହେକ୍ଟର ପିଛା)
ଛୁଇଁ ବିଷା / ସଂବାଲୁଆ / ଛଞ୍ଚାଣ ପୋକ / ପତ୍ରଛମା ପୋକ / ବାଘୁଆ ପୋକ	ଫେନଥୋଏଟ୍ ୫୦ ଲ.ସି.	୧ ଲିଟର
	କୋରାଣ୍ଡୁନିଲିପ୍ରୋଲ୍ ୧୮.୪ ଏସ୍.ସି.	୧୫୦ ମି.ଲି.
	ଇଣ୍ଡୋକ୍ରାକାର୍ବ ୧୪.୪ ଏସ୍.ସି.	୪୦୦ ମି.ଲି.
	ଏମାମେକ୍ଟିନ୍ ବେନ୍ଜେଟ୍ ୫ ଏସ୍.ଜି.	୨୦୦ ଗ୍ରାମ
	ନୋଡାଲୁୟରନ୍ ୧୦ ଲ.ସି.	୪୦୦ ମି.ଲି.
	ଆଯୋଡିକାର୍ବ ୭୫ ଡକ୍ଟୁ ପି.	୨୫୦ ଗ୍ରାମ
	ବେନ୍ଫୁରାକାର୍ବ ୪୦ ଲ.ସି.	୨.୫ ଲିଟର
ଛଇଁ ଶୋଷକ / ଉକୁଣୀଆ /ଜଉ / କାତି ପୋକ / ଶୋଷକ ଗାଇ / ଛୁଇଁମାଛି	ଡାଇମେଥୋଏଟ୍ ୩୦ ଲ.ସି.	୧୯୫୦ ମି.ଲି.
	ଫୋରେଟ୍ ୧୦ ଜି.	୨୫ କି.ଗ୍ରା.
	ମିଥାଇଲ୍ ଅକିଡ଼ମେଟ୍ରେ ୨୫ଲ.ସି.	୧ ଲିଟର
	ଆସିଟାମିପ୍ରିଡ୍ ୨୦ ଲ.ସି.	୧୦୦ ଗ୍ରାମ
କାଳିମୁଣ୍ଡ ପୋକ	କୋରୋପାଇରିପସ୍ ୫୦ + ସାଇପରମେଥିନ୍ ୫ ଲ.ସି.	୧ ଲିଟର
	ଗ୍ରାଇଆଜୋପସ୍ ୪୦ ଲ.ସି.	୨୫୦ ମି.ଲି.
	କୋରୋପାଇରିପସ୍ ୨୦ ଲ.ସି.	୧ ଲିଟର
	ଏମାମେକ୍ଟିନ୍ ବେନ୍ଜେଟ୍ ୫ ଏସ୍.ଜି.	୨୦୦ ଗ୍ରାମ
	କୋରୋପାଇରିପସ୍ ୧୦ ଜି.	୨୫ କି.ଗ୍ରା.
	ଇମିଡାକ୍ଲୋପ୍ରିଡ୍ ୧୭.୮ ଏସ୍.ଏଲ୍.	୧୯୫ ମି.ଲି.

ଅନୁମୋଦିତ ଜୈବ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ (ପୋକ)

ପୋକର ନାମ	ଜୈବ କୀଟନାଶକ	ମାତ୍ରା (ହେକ୍ଟର ପିଛା)
ଛୁଇଁବିଷା ପୋକ	ବ୍ୟାସିଲେସ ଥୁରିନଙ୍ଗି ଏନ୍‌ସିସି (କୁର୍ଷକି)	୧ କି.ଗ୍ରା.
	ନ୍ୟୁକ୍ଲିଆର ପଲି ଭୂତାଣ୍ଣ (ଏଚ୍.ଏ.) ୨% ଏ.ଏସ୍.	୫୦୦ ମି.ଲି.
	ଆଜାତେରାକ୍ରିନ୍ ୦.୦ ୨% ଲ.ସି.	୨.୫ ଲିଟର
କାଳିମୁଣ୍ଡ ପୋକ	ନ୍ୟୁକ୍ଲିଆର ପଲି ଭୂତାଣ୍ଣ(ଏସ୍.ଏଲ୍.) ୦.୫% ଏ.ଏସ୍.	୧.୫ ଲିଟର

ଅନୁମୋଦିତ ରାସାୟନିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ (ରୋଗ)

ରୋଗର ନାମ	ରାସାୟନିକ ଜୀବନାଶକ	ମାତ୍ରା (ହେକ୍ଟର ପିଲ୍ଲା)
ଧୋରଁଳା ରୋଗ	ମେଟାଲାକ୍ରିଲ୍ ୮ ଡବ୍‌ପି. + ମାଙ୍କୋଜେବ୍ ୨୪ ଡବ୍‌ପି.	୧୯୪୦ ଗ୍ରାମ
	ଆଯୋଫେନେର୍ ମିଥାଇଲ୍ ୩୦ ଡବ୍‌ପି.	୧୪୦୦ ଗ୍ରାମ
ପଡ୍ରୁଚିତା ରୋଗ / ପଡ୍ରୁପୋଡ଼ା ରୋଗ	ମାଙ୍କୋଜେବ୍ ୨୪ ଡବ୍‌ପି.	୧.୫ କି.ଗ୍ରା.
	ଆଯୋଫେନେର୍ ମିଥାଇଲ୍ ୩୦ ଡବ୍‌ପି.	୧୪୦୦ ଗ୍ରାମ
	କାର୍ବେଣ୍ଟାଜିମ୍ ୫୦ ଡବ୍‌ପି.	୩୫୦ ଗ୍ରାମ
ପାଉଁସିଆ ରୋଗ	ବେନୋମିଲ୍ ୫୦ ଡବ୍‌ପି.	୨୦୦ ଗ୍ରାମ
	କାର୍ବେଣ୍ଟାଜିମ୍ ୫୦ ଡବ୍‌ପି.	୩୫୦ ଗ୍ରାମ
	ପେନକୋନାଜୋଲ୍ ୧୦ ଲ.ସି.	୨୫୦ ମି.ଲି.
	ଡିନୋକାପ୍ ୪୮ ଲ.ସି.	୩୦୦ ଗ୍ରାମ
କଳଙ୍କି ରୋଗ	ପ୍ରୋପିକୋନାଜୀଲ୍ ୨୫ ଲ.ସି.	୫୦୦ ମି.ଲି.
	ଗ୍ରାଇଡେମର୍ୟ ୨୫ ଡବ୍‌ପି.	୧୨୫ ଗ୍ରାମ
ବନ୍ଧ୍ୟା ରୋଗ	ଡାଇକୋପାଲ୍ ୧୮.୫ ଲ.ସି.	୧.୫ ଲିଟର
	ଡାଇମେଥୋଏଟ୍ ୩୦ ଲ.ସି.	୧ ଲିଟର
ମଞ୍ଜି ସଢ଼ା ଓ ଚାରା ପଚା ରୋଗ	ମାଙ୍କୋଜେବ୍ ୨୪ ଡବ୍‌ପି.	୧.୫ କି.ଗ୍ରା.
	ପ୍ରୋପିକୋନାଜୀଲ୍ ୨୫ ଲ.ସି.	୫୦୦ ମି.ଲି.
	କାର୍ବେଣ୍ଟାଜିମ୍ ୫୦ ଡବ୍‌ପି.	୩୫୦ ଗ୍ରାମ
ସାହେବୀ ରୋଗ	ବୁପ୍ରୋଫ୍ରେଜିନ୍ ୨୫ ଏସ୍.ସି.	୨୦୦ ମି.ଲି.
	ଡାଇମେଥୋଏଟ୍ ୩୦ ଲ.ସି.	୧ ଲିଟର
	ଅକ୍ଷିଡିମେଟନ୍ ମିଥାଇଲ୍ ୨୫ ଲ.ସି.	୧ ଲିଟର
	ଇମିଡାକ୍ଲୋପ୍ରିଡ୍ ୧୭.୮ ଏସ୍.୬ଲ.	୧୨୫ ମି.ଲି.

ଅନୁମୋଦିତ ଜୈବ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ (ରୋଗ)

ରୋଗର ନାମ	ଜୈବ କବକନାଶକ	ମାତ୍ରା (ହେକ୍ଟର ପିଲ୍ଲା)
ଧୋରଁଳା ରୋଗ	ଗ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିଡ଼ି ୧% ଡବ୍‌ପି.	୨.୫ କି.ଗ୍ରା.

ବିଭିନ୍ନ କୃଷିଜାତ ସାମଗ୍ରୀର
ବିକ୍ରିବଟା ପାଇଁ ୦୬୭୪-୨୫୧୫୧୫୯୯
ଓ କିଣିବା ପାଇଁ ୦୬୭୪-୨୫୩୩୩୩୩୩
ନିୟମରକୁ ପୋନ୍ନ କରନ୍ତୁ ।

ଫେଲରେ ରୋଗ ପୋକ ଲାଗିଲେ
ପରାମର୍ଶ ପାଇଁ ୦୬୭୪-୨୫୩୦୨୫୩
ନିୟମରକୁ ପୋନ୍ନ କରନ୍ତୁ ।

ସୁଯୋଗ ଆଣିଛି ଇ-ସର୍ବେଷଣ
ଚାଣୀଭାଇ ରୋଗ ପୋକଙ୍କୁ ଚିହ୍ନ
ବେଳ ଥାଉଣୁ ହୁଅ ସାବଧାନ
ରୋଗ ପୋକର କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ।

କୃଷକଙ୍କ ଉନ୍ନତି - ଦେଶର ପ୍ରଗତି

